Майму краю.

Краю мой лагодны, лёс высакародны,
Скарыны узнёсласць ды “Пагон ” скач.
Ты праз перашкоды змог застацца годным
Здзек фашыстоўцаў, перапёлк плач.
Даўн на с вая гонар уздымае,
За твае пакуты – мой сардэчны боль,
Смутку ж зам нае ветл васць людская
І табе пашану выказаць дазволь.
Край мой асабл вы, любая кра на,
Край сяброў адданых, мужных ваяроў,
Запаветных пушчаў, грэбляў журав нных,
Вытанчаных буслаў, вел чных зуброў.
Спадзяюся, скруха панаваць не зможа
На тва х абшарах зграяй крумкачоў.
М лагучнай песняй, моваю прыгожай
Людзям дапаможым акрыяць зноў.
Ведаю, што краю, лепш цябе не мае
Той хто згадаваўся на святой зямл *.
Наш Магутны Божа веру захавае
і выключнасць Радз мы, дзе б мы н был .
*Маецца на ўвазе Радз ма, а ў вершы гаворыцца пра Беларусь.
Аўтар В ктар Санько, апрацавана Тодарам Санько.
(Todar_Belarus/сабачка/hotmail.com)

Тодар Плиска

March 11, 2010

Источник: http://www.poems4christ.com/ru/article/2742
© Copyright 2024, Поэзия для Христа - www.poems4christ.com